

nehodným úcty a dôvery, je tu dostatočne skutkových údajov k nariadeniu disciplinárneho pokračovania proti obvinenému pre disciplinárny prečin podľa § 68 lit. b) adv. por. Preto vyhovel najvyšší súd odvolaniu štátneho zastupiteľstva a nariadil disciplinárnemu súdu pravidelné pokračovanie v smysle § 79 adv. por. pre tento zmienený disciplinárny prečin.

Čís. 201 dis.

Člen obecnej rady nie je oprávnený podať odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu prvej stolice, ktorým bolo pominuté nariadenie disciplinárneho pokračovania proti advokátovi pre neslušné chovanie pri úradnom úkone.

(Rozh. zo dňa 16. mája 1934, Ds III 9/34.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. S. J-ovi, advokátovi v R., následkom odvolania, podaného J. M-om proti usneseniu disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 27. januára 1934, po preskúmaní spisov vyniesol toto usnesenie: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmieta odvolanie.

D ô v o d y:

Proti obvinenému advokátovi podal disciplinárne oznámenie J. M., notársky tajomník a správca notárskeho úradu v J. v podstate preto, že sa obvinený pri úradnom úkone obecnej rady obce J. neslušne choval. Nevysvitá zo spisov, že by činom obvineného J. M. bol býval urazený aj ako súkromná osoba. Disciplinárny súd advokátskej komory pominul nariadiť disciplinárne pokračovanie a doručil svoje usnesenie J. M-ovi. Proti tomuto usneseniu J. M., notár v J., podal odvolanie. J. M. však nebol k tomu oprávnený.

Podľa § 79 zák. čl. XXXIV:1874 disciplinárne pokračovanie môže byť nariadené buďto na žiadosť zástupcu komory alebo následkom sťažnosti súkromných osôb alebo na oznámenie niektorého súdu, štátneho zástupcu alebo inej vrchnosti. Medzi oprávnenými k sťažnosti zákon označuje súkromú stranu a vrchnosť samostatne a oddelene. Podľa § 101 cit. zák. súkromá strana môže podať aj súkromú obžalobu, vrchnosti však — ktorá podala disciplinárne oznámenie — zákon nepriznáva toto právo. Podľa toho súkromá strana a vrchnosť nemajú rovných práv pred súdom disciplinárnym. Ponevác podľa § 79 cit. zák. rozhodnutie disciplinárneho súdu treba doručiť zástupcovi komory, štátnemu zástupcovi, obvinenému advokátovi a tam, kde je sťažujúca sa súkromá strana, aj tejto a odvolanie môžu podať interesované strany, totiž hore pomenované, medzi ktorými urazená vrchnosť nie je uvedená, ponevác ďalej aj nariadenia §§ 84 a 95 cit. zák. — vzťahujúce sa na

právo k odvolaniu — sú v shode s § 79 cit. zák., konečne pretože podľa §§ 79, 84, 95 a 100 cit. zák. štátny zástupca má zastupovať verejný záujem, teda jemu prísluší hájiť aj autoritu vrchnosti a cieľom chránenia verejného záujmu on má právo k odvolaniu, preto J. M. ako člen obecnej rady v J. nemá práva k odvolaniu proti konečnému rozhodnutiu disciplinárneho súdu. Bolo teda treba odmietnuť neoprávnenou osobou podané odvolanie.

Čís. 202 dis.

Konanie ústneho roku v disciplinárnej veci proti advokátovi bez toho, že by bol obvinený advokát k nemu zavčas predvolaný, je zmätočné.

(Rozh. zo dňa 16. máje 1934, Ds III 20/34.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. J. V., advokátovi v S., následkom odvolania, podaného Dr. J. V. proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turčianskom Sv. Martine zo dňa 10. februára 1934 po preskúmaní spisov, predložených hore označeným disciplinárnym súdom, takto sa usniesol: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovujúc odvolaniu obžalovaného advokáta Dr. J. V., zrušuje napadnutý rozsudok s celým pojednávaním a nariaďuje disciplinárnemu súdu prvej stolice, aby znova vo veci jednal a rozhodol.

Ď o v o d y:

Obžalovaný vytýka v odvolaní, že ústny a verejný rok disciplinárneho súdu bol konaný dňa 10. februára 1934 v jeho neprítomnosti a že mu predvolanie k tomuto roku bolo doručené až dňa 14. februára 1934, tak že sa nemohol roku zúčastniť.

Podľa § 85 adv. por. treba k roku na pojednávanie veci predvolať mimo iných aj obžalovaného. Ponevác podľa potvrdzenky pripojenej ku spisom bolo predvolanie k roku doručené obžalovanému až 14. februára 1934, teda po roku, a obžalovanému neľze odobrať možnosť, aby sa k roku osobne dostavil alebo sa roku svojím zástupcom zúčastnil a pri ňom svoju obhajobu v smysle §§ 89 a 90 adv. por. predniesol, treba včasné predvolanie obžalovaného k roku považovať obdobne s predpisom § 1 zák. z 11. decembra 1923, č. 8/1924 Sb. z. a n., za podmienku pre pojednávanie pri roku v neprítomnosti obžalovaného. Ústny a verejný rok dňa 10. februára 1934 bol teda konaný s porušením predpisov §§ 85, 89 a 90 adv. por. a pretože porušenie toto sa týka základných zásad disciplinárneho pokračovania, je vynesенý rozsudok s celým pojednávaním zmätočný. Preto vyhovel najvyšší súd odvolaniu obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok s celým pojednávaním a nariadil prvoštupňovému disciplinárnemu súdu, aby znova vo veci jednal a rozhodol. Následkom zrušenia rozsudku pre vadnosť pokračovania nebolo sa treba zaoberať odvolaním do merita veci.